

ספר זה מוקדש לזכרו של אלפרד נזהר

אלפרד נזהר
ט' באדר ב' תש"ג – י"ח בטבת תשל"ט
17/1/1979 - 16/3/1943

ילדות

אלפרד בן שרה ומאיר .

בן זקונים להוריו נולד ב-16.3.1943

בטונים, עיר הבירה של טוניסיה.

**אלפרד נולד פג, הוא יצא לאוויר העולם
כששרה אימו הייתה בחודש השביעי
להריונה.**

**הוא נולד במשקל של 700 גרם, וכשלא
היו חיתולים במידתו עטפו אותו בצמר
גפן.**

אלפרד נולד למשפחת נזהר לאחר שתי
בנות ובן, בהפרש של 10 שנים מאחיו.
כתוצאה מכך גדל להיות מפונק מאוד ☺
אחיו הבכור הוא אליהו, ואחיותיו הן
זיזט ואולגה.

אחיו, אלי נזהר, מספר שכל פעם
שאלפרד היה מבקש משהו מהוריו,
התשובה "לא" כלל לא הועלתה על דל
שפתייהם, בכדי לא לאכזב ולו במעט את
אלפרד הקטן

אלפרד למד והתחנך בבית ספר יהודי
בטוניס בשם "אליאנס" הוא היה תלמיד
מבריק שנהג ללמוד ולהצטיין.
אלי אחיו הבכור של אלפרד מספר כי הוא
היה מסתובב עם חברים והיה לו חשוב
ללמוד מהם שפות שונות, שאותן ידעו.
אלפרד היה צמא דעת, וכך בסופו של
לימוד עצמי שלט בשפות: עברית, צרפתית
ואנגלית, אך עיקר עניינו היה מתימטיקה.
הוא היה נהנה להעמיד את עצמו באתגרים
מתימטיים, רק כדי להוכיח לעצמו שהוא
מסוגל לפתור.

The image features a light beige, textured background with subtle, diagonal, wavy lines in shades of cream and light brown. Two dried, pressed leaves are visible. One leaf is positioned in the lower-left quadrant, and the other is in the upper-right quadrant. Both leaves are elongated and pointed, with a brownish-green hue and visible veins. A thin, dark stem or branch runs horizontally across the bottom of the frame, passing behind the word 'נעורים'.

נעורים

בגיל 16 ביקש אלפרד מהוריו לעלות

ארצה מטעמים ציוניים - וכך היה.

את העלייה עשה עם אימו שרה, אליהו

אחיו הבכור, אחיותיו זיזט ואולגה, גיסו

סימון לוי (שנישא בטונים לאחותו

אולגה) לסימון ואולגה נולדו בטונים 4

ילדים:

יצחק, שרה, יהודית ומזל.

כולם עלו יחד ארצה.

אביו נפטר בטונים ולצערנו לא זכה

לעלות עימם ארצה.

אלפרד ומפשחתו עלו באונייה, בהגיעם

לישראל השתקעו בעכו.

אולגה וסימון התגוררו בקריית שמונה

יחד עם ארבעת ילדיהם.

בארץ משפחתם גדלה ונולדו איריס,

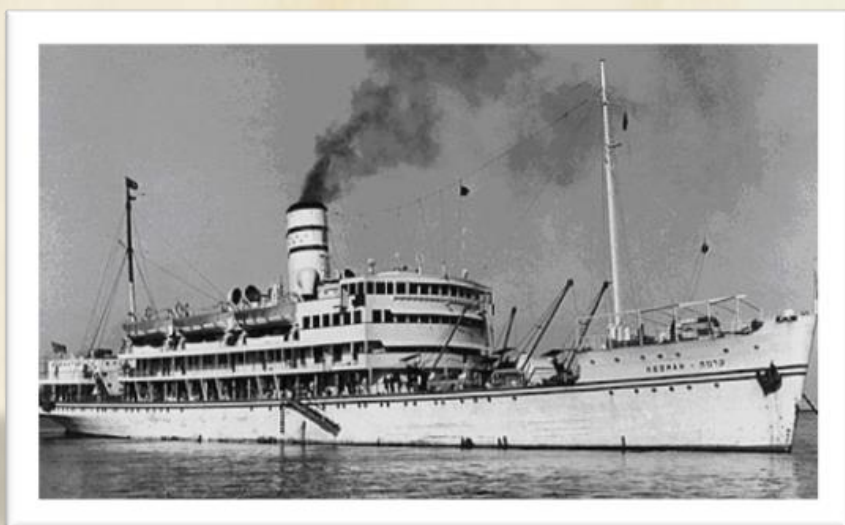
סיגל וחי ☺ . דודה זיזט ז"ל התחתנה

בארץ עם יעקוב ז"ל ונולדה להם שולה.

דוד אליהו התחתן בארץ עם ריקה

ונולדו להם: מאיר, יוסי, שרה, כרמל

ושמעון.

כשעלו ארצה, השלים אלפרד את
לימודיו בבית ספר "נעורים".
בית ספר מקצועי במגמת מסגרות

בית ספר "נעורים"

צבא

לאחר סיום לימודיו התגייס לצה"ל,
לנח"ל מוצנח (בקיבוץ אלומות).
הוא סיים את שירותו הצבאי ותרם
למדינת ישראל בכך ששירת כלוחם
בצה"ל.

אחרי השירות הצבאי

לאחר השחרור עבד במספנות ישראל
בתור מסגר.

מספנות ישראל היא המספנה הגדולה
בישראל, ונוסף על כך היא הנמל הפרטי
הראשון בישראל. מתקני החברה
ומשרדיה ממוקמים בחלקו המזרחי של
נמל הקישון בחיפה על שטח של 335
דונם שנחכר מחברת נמלי ישראל
ומשמשים בתור נמל פרטי. לרשות
החברה רציף באורך של 900 מטרים עם
מים בעומק של 12 מטרים.

האהבה הגדולה

בשנת 1965, לאחר היכרות בת שנה
וחיזור עיקש, התחתן עם ז'קלין מועטי
(כוכבי), מי שהיתה שכנתו ובאה לשדך
בינו לבין חברתה, מצאה עצמה מחוזרת
על ידו, ולבסוף נענתה לחיזוריו והתחתנה
איתו בשעה טובה בתאריך 16.8.65.

אלפרד נזהר
ביום חתונתו
עם בחירת
ליבו: ג'קלין
מועטי
(כוכבי)

אלפרד יחד עם אחיו אליהו,
אימו שרה וג'קלין אישתו.

אלפרד וג'קלין בחתונה של
יהודית (ביתה של אחותו אולגה)

אלפרד וג'קלין באירוע לאחר חתונתם

אלפרד עם אחיו אליהו

על המשפחה

לזוג נולדו שלושה ילדים:

23.7.66 - מאיר

17.3.68 - משה

19.7.74 - ורד

**הם היו מקור גאותו, ועל אף קשיים
כלכליים בתקופות מסויימות, לא חסרו
דבר.**

**אלפרד ז"ל נהג לשחק עם שני הבנים,
לרוץ איתם, להתחרות בהם בכדורגל
ובענפי ספורט שונים.**

**מדי בוקר וערב היה לוקח את הבנים
לריצה. האמין ודגל במזון בריא
ובשמירה על הכושר.**

אלפרד ז"ל ראה את הפוטנציאל הגלום
בילדים, כנראה.

למאיר ניבא עתיד בכדורגל - וכך היה.

למשה ניבא עתיד בציור ופיסול -
וברגעי פנאי אכן הוא מצייר ומפסל
בכישרון רב.

לורד ניבא עתיד בזמרה - וכך היה.

ב26.05.2018 נדם ליבו של מאיר
נזהר בהיותו רק בן 52 שנים.
הוא הותיר אחריו את אשתו סיגל
ושלושת ילדיו: אלדר, תאי, ואילי.
מתוך דבריה של ורד אחותו:
"מאיר היה העוגן, האבא בפועל של
המשפחה השכולה לאחר מות אבינו
אלפרד. הוא היה הכתף שלנו עם
המון אהבה, חיוך גדול, רצון עצום
לעזור ולתת,
הוא היה אדם עם לב ענק מלא בטוב,
תמיד נענה בחיוב לכל. הוא חסר לנו
מאוד בכל נשימה, מאז מותו חיינו
השתנו ללא הכר אנו מקווים שאופיו
המיוחד ימשיך להאיר אותנו לעד".

מאיר בנו של אלפרד ומשפחתו

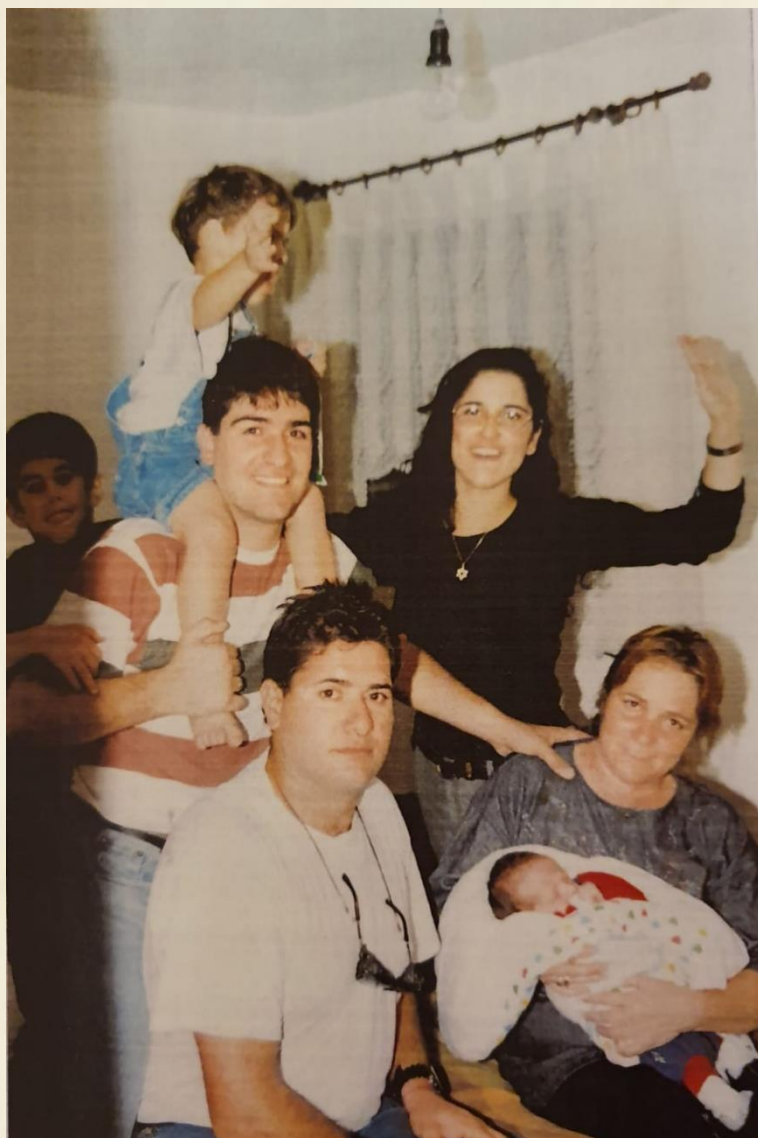
מאיר ז"ל יחד עם אחותו ורד בבר מצווה
של דור אלפרד (בנה של ורד)

משה יחד עם אחותו ורד בבר
מצווה של דור אלפרד

הזוגות מימין לשמאל:
סיגל ומאיר, מושה ורוזי, ורד ועמוס

ג'קלין
אוחזת
בידה את
תאי הפעוט
ולידה יושב
מושה
מאחוריה
מנופפת
לשלום ורד
כשלצידה
מאיר עם
בנו אלדר
הבכור על
כתפיו.

ג'קלין וורד באירוע משפחתי

מאיר וג'קלין בחגיגת בר המצווה
של בנו של מאיר

מימין לשמאל:
ורד, מאיר וג'קלין שמרימה את אגם הקטנה

ורד יחד עם ג'קלין בחתונת ביתה שיראל

מושה יחד עם בנו שחר בחגיגת יום הולדתו

מושה יחד עם בנו שחר לצד
המשאית שלו (במקום עבודתו)

מושה ובתו דניאלה

משפחתה של ורד

מימין לשמאל: עמוס, דור-אלפרד, שיראל,
הדר, ורד, אגם, אביגיל-ז'קלין, יאיר מרדכי.

התפתחות מקצועית

**בתאריך 13.11.67 התגייס למשטרת
ישראל, לאחר מיתון קשה במדינה עם
תום מלחמת ששת הימים. עבר קורס
שוטרים בשפרעם בשנת 1967.**

**את קורס הסמלים עבר בשנת 1973
ואת קורס בוחני תנועה בשנת - 1978.**

את כל הקורסים סיים בהצלחה מרובה.

מפה עם המיקום של בית הספר לשוטרים בו למד אלפרד

**המרכז ללימודי משטרה (בעבר
בא"ר, בית הספר הארצי
לשוטרים. כיום המלמ"ש) היה
מתקן של משטרת ישראל בקריית
אתא, סמוך לשפרעם.**

נפילה

ביום 17.1.79, יום ד', בשעה 07:15,

נשמעה ירייה.

**אלפרד התכונן לקראת יציאה לעבודה,
ומאחר והיו אלו ימים מתוחים כתוצאה
מבריחה של 7 עצורים מהכלא, האקדח
שלו היה טעון, ובזמן בדיקתו ופריקתו
נפלט כדור שקטע את חייו.**

**בזמן זה שהו יחד עמו בבית ז'קלין
אשתו וילדיו משה וורד.**

**הבן מאיר שהה אז בפנימיית מחוננים
בה למד בכפר סבא, ורק כאשר נשלחה
ניידת להביאו, הבין שאסון נורא קרה.**

**אלפרד נזהר נפטר מפצעים
שנפצע בעת מילוי תפקידו.**

**י"ח בטבת תשל"ט
(17/1/1979)**

הנצחה באנדורטאות

אנדרטה לזכר חללי משטרת ישראל בבית שמש

על האנדרטה

בסוף שנת 2014 נחנכה באזור התעשייה במערב העיר בית שמש המכללה הלאומית לשוטרים, המרכזת את פעילות ההדרכה וההכשרה במשטרת ישראל שהתנהלה עד אז בכל רחבי הארץ ומחליפה את בית הספר לשוטרים שהיה בקרית אתא. בשטח המכללה הוקמו מוזיאון המשטרה ואתר מורשת הכולל אנדרטה להנצחת כל נופלי משטרת ישראל. שנבנתה במקום האנדרטה שהייתה בקרית אתא.

תיאור האנדרטה

אתר ההנצחה מורכב משני מתחמים, פנימי וחיצוני. המתחם החיצוני כולל אנדרטה שהוקמה לזכר הנופלים וקיר הנצחה שעליו חרוטים שמות חללי המשטרה, אמפיתיאטרון ורחבת טקסים שתוכננו ועוצבו על ידי האמן והמעצב ניצן רפאלי. האנדרטה היא פסל סביבתי המזמין והמכוון את המבקר לעבר נקודת השיא במרחב ההנצחה.

היא נצפית מכל מקום באתר ומחוצה לו.
האנדרטה מורכבת משלושה אלמנטים - ברזל,
זכוכית ואור שיוצרים יחדיו מבנה המיתמר לגובה
של 10 מטרים. אלומת האור היוצאת מהאנדרטה
נצפית לגובה של מעל 100 מטרים. המתחם
הפנימי כולל את מבנה אולם ההנצחה. הוא עוצב
ותוכנן על ידי האדריכל עמית נמליך. העיצוב
הפנימי של האולם נעשה ע"י חברת דיסקין פרו
בשיתוף האדריכל אלדד לב. אולם ההנצחה
במהותו הוא יחידה נפרדת ברצף האולמות
המהווים את חווית המבקר במרכז המורשת.

הקמת האנדרטה

אתר ההנצחה נחנך ביום י' בניסן תשע"ה.
31.3.2015, כחלק מאתר מורשת משטרת ישראל.

דרכי הגעה

המקום נגיש לכל, יש לתאם כניסה. ההנצחה
במכללת השוטרים באזור התעשייה המערבי
(שדרות וירג'יניה) של בית שמש, הגעה מכביש

בית יד לבנים- עכו

בית יד לבנים- עכו

על האנדרטה

ארגון "יד לבנים" החל מרעיון שהובא
במכתבה של אם שכולה למערכות העיתונים
בתום מלחמת העצמאות, והתפתח למוסד
ארצי המייצג את המשפחות השכולות ונתמך
על ידי משרד הביטחון, העיריות והמועצות
המקומיות.

הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות
במרבית ערי ישראל.
בכל מרכז יש חדר זיכרון שבו מונצחים חללי
אותו יישוב, ומתקיימות פעילויות חינוכיות
ותרבותיות שונות להנצחת החללים.
במרכז בעכו מונצחים חללי העיר מכל
מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה

במרכז חדר ההנצחה במבנה בית יד לבנים קיר
אבנים מסותתות ועליו, למלוא אורכו, שמות
הנופלים באותיות שחורות.
לפני מרכז הקיר ניצבים שני פמוטי ברזל גבוהים
ובהם נרות.
עוד בחדר מערכת מגירות בה כל מגירה נושאת
כתובים אודות אחד הנופלים, מעל למערכת
ועל קיר סמוך ספרי זיכרון ונרות נשמה.
לצד המגירות לוח ובו, לצד כמה פנים
מפוסלות, מילות שיר: "החיילים הצעירים שמתו
לא ידברו, ובכל זאת יישמע קולם בבתים
שהדמימו..." "בחצר בית יד לבנים ניצב הפסל
"זהות": מעל בסיס סלע רחב נישא לוח הנראה
כדסקית צבאית כולל מספרו האישי של החייל,
ובחלק הימני התחתון צמודות לדסקית שמונה
אבנים עגלגלות, דמויות פנים או דמעות.

• הקמת האנדרטה

- האתר הוקם ומתוחזק ע"י אנשי בית יד לבנים ועיריית עכו. הפסל "זהות" הוקם בשנת 2000 ע"י דניאלה לוי.

• דרכי הגעה

- המקום נגיש לכל.
- בית יד לבנים ברחוב ויצמן 11 בעכו, ליד פארק רבין.

מקום מנוחתו

**אלפרד הובא למנוחת עולמים
בבית העלמין האזרחי עכו
אזור: 1 חלקה: יא שורה: 6 קבר: 3
ת.נ.צ.ב.ה**

נרות

לזכרו...

הודלק ע"י משה ניזהר

בתאריך 24/04/2017

אבא יקר ואהוב כל יום ויום אתה חסר לנו איך
אני זוכר שהיינו הולכים ברגל מעכו לנהריה
היית מקפיד שנעשה ספורט ותמיד דאגת
שיהיה לנו הכל זוכר גם איך הייתי מחכה לך
בקצה הרחוב כדי שתסיע אותי על האופנוע
של המישטרה כ"כ מתגעגע אבא מיוחד שלי
רק שתדע שאמא שתבדה לחיים ארוכים
דואגת לנו עד היום שלא יחסר דבר אבא אתה
חסר

הודלק ע"י ורד עמרם

(נזהר) בתאריך

21/04/2017

אבא שלי אהוב, שנים של חוסר בך. שנים בהם
גדלנו, השתנינו, הקמנו משפחות. ובכל נקודת
זמן החוסר שלך מורגש יותר. היית לנו עוגן,
שימשת כמודל. אוהבת-כואבת מאז ולתמיד.
בתך הקטנה ורד

הודלק ע"י עמוס עמרם

בתאריך 30/04/2017

הודלק ע"י דניאלה נזהר

בתאריך 24/04/2017

סבא אלפרד היקר ! שומעת כל הזמן על כמה
היית אדם אהוב על כולם צר לי כי לא הספקתי
להכירך, בטוחה שאתה שומר עלי ודואג לי
מלמעלה .. יהיה זכרך ברוך !

הודלק ע"י דור עמרם

בתאריך 30/04/2017

סבא יקר לא זכיתי להכירך רק מהסיפורים
ששם אתה דמות להערצה תשמור עליי
מלמעלה יהי זכרך ברוך

הודלק ע"י שחר נזהר

(נכד) בתאריך

28/04/2017

סבא אני מתגעגע חבל שאתה חסר השנה אני
בא לטקס יום הזיכרון ולבית העלמין

הודלק ע"י הדר גבאי

בתאריך 30/04/2017

הודלק ע"י אגם עמרם

בתאריך 01/05/2017

סבא יקר, תנוח על מישכבך בשלום ❤️

הודלק ע"י שיראל

עמרם בתאריך

30/04/2017

סבא, קצת מוזר לומר סבא כשאנחנו לא ממש מכירים. לא שמעתי עליך הרבה זה דיי נושא רגיש.. אבל אני יודעת שאם סבתא שלי בחרה בך מתוך מליון אפשרויות אתה כנראה באמת היית בן אדם מיוחד!! ואם זכית שהילדים שלך יהיו אמא שלי ושתי הדודים שלי.. והחתן שלך יהיה אבי אז כנראה שיש לך הרבה זכויות. סבא תשמור על סבתא מלמעלה תדאג שלא יחסר לה דבר. וכמובן על אמא.. היום כשאני גודלת עם אבא כל כך טוב אני לא רוצה לחשוב איך אמא גדלה בלי אבא.. אולי לכן נצמדה לאבא שבשמים.. כי אתה לא היית שם. טוב נראלי שאפילו שאתה לא בחיים קצת חפרתי לך. נמשיך לומר תהילים ולעלות את נשמתך מעלה מעלה. נכדתך שיראל.

הודלק ע"י ורד עמרם

(נזהר) בתאריך

23/04/2020

מה עוד אפשר לכתוב על געגוע למי שאיננו
עוד כל כך הרבה זמן. אבא אהוב שלי לנצח.
מתפללת למשיח שיבוא. שתביא איתך מחובק
את מאיר. אחכה לו בכל יום שיבוא

הודלק ע"י משה ניזהר

בתאריך 30/04/2019

אבא אתה חסר לנו כ"כ מתגעגע, והשנה מאיר
בינך הבכור לא איתנו אנא ממך שמור עליו שם
למעלה

בהערכה רבה תלמידות אולפנת סגולה:

שירה חיאנגטה ותקווה שרון.

סטודנטית מלווה ממכללת שאנן:

אסתר אלישע

לזכר אלפרד ניזהר

נפל ביום י"ח בטבת תשל"ט, 17-1-1979

נזכור אותך לעד אלפרד לעד.
את הנתינה שבך
הנחישות

ערכה העצום של משפחה, זוגיות, חינוך ילדים וציונות.
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים לעד
אמן.

נזכור אותך אלפרד
לעד.

את הנתינה שבך,
המסירות, הנחישות
וערכה של משפחה,
זוגיות, חינוך ילדים
וציונות.

קישור לאלבום ולדף של
אלפרד באתר של עיריית עכו

